Ч. 43. Пятниця 8 марта (24 лютого) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Предложеня дорожняної комісиї і дискусия над ними. — Італіяньско-турецка війна. — Ворохобня в Хінї.

Предложені на передвчерашнім засїданю палати послів внесеня дорожняної комісиї звучать: В справі картелів:

1. Взиває ся правительство, щоби як найшвидше предложило палатї звіт, чи і оскілько з услівя змонополізованя великої торговлї залізом, цукром, пивом, нафтою, спіритусом, углем, милом і иншими товарами, котрі ізза картелів є дорожші та дальше, чи є можливим змонополізувати продукцию тих товарів.

2. Доки нема закона картелевого повинно правительство зробити конець картелевій лихві через відобранє признаних картелям всїх пільг на державних зелїзницях, при строгім виконуваню санїтарно-полицийних промислових і податкових постанов. Взиває ся правительство, аби поступило тут так само, як зробило з рафінериями нафти в Дідичах і Лїмановій.

Пос. Штайнгавз зголосив в тих самих справах як справоздавець меншости отсї внесеня:

Взиває ся умильно правительство, аби, доки нема картелевого закона, примінило такі адмінїстрацийні зарядженя, якими можна би картелї приневолити до полїтики обниженя цїн.

Посол Шепфер зголосив отсе внесенє меншости: Взиває ся правительство, аби против тих картелів, котрі через вишрубовані цїни допускають ся на населеню лихви, видало адмінїстрацийним шляхом ті всї зарядженя, які надавали би ся до того, щоби приневолити картелї до зміни цїн.

В спіритусовій справі предложив посол Ренниер як референт отсї внесеня дорожняної комісиї:

1) Взиває ся правительство, аби задля усуненя дорожнї бараболь і спіритусу безпроволочно предложило посольскій палатї проект закона, змінюючого приписи про оподаткованє спіритусу іменно в тім дусї, щоби зовсім знести всї посередні і безпосередні премії, як премії контінґентові, боніфікациї за продукцию і експорт, признані спіритусовим горальням, з виїмком горалень хлїборобских.

2) Взиває ся правительство, щоби енерґічно поборювало заходи рафінериї спіритусу і споріднених промислів о заведенє концесийного примусу для тих підприємств.

Крім того зголосив ще пос. Діямапд, як референт меншости таке внесенє: Взиває ся правительство, аби в посольскій палатї предложило проект закона, яким би заборонено виріб спіритусу з бараболї і кукурудзи в роках недороду або дорожнї засобів живности, повсталої з иншої причини.

Посол Кравс предложив внесенє комісиї дорожняної в справі дорожнї вугля: Взиває ся правительство, аби предложило проект нового закона, уповновласнюючого державу до примусового обнятя управи копалень з огляду на публичне добро.

Взиває ся правительство, аби предложило закон, силою якого держава могла би кождої хвилї вивласнити копальнї вугля з огляду на публичне добро. Взиває ся міністерство публичних робіт, аби законодатним шляхом установило максимальні цїни вугля.

Ряд дальших внесень відносить ся до тарифових пільг. При тій нагоді предложив пос. Ренниер внесенє меншости такого змісту: Взиває ся правительство, аби предложило новий гірничий закон, уповновласнюючий державу до обнятя в свою управу копалень з окрема тоді, як властителї копалень не заведуть відповідних уряджень для охорони житя робітників, або як рух в копальнях буде спинений через льокавт вглядно страйк.

В дискусиї над тими внесенями забирав голос іменем правительства міністер торговлї Реслер. Він вказав насамперед на трудність розвязаня справи картелів і заявив, що австрийский промисл не є досить сильний, аби самостійно без міжнародних умов міг управильнити справу картелеву. Дальше сказав, що не ви-

Безсмертність.

(З болгарского).

Перед нами розпостерло ся море. Хороше, величаве, грізне Чорне море. Нї один вітрик не моршив єго темносинїх вод. Спокійно відбивало в нім сонце своє блискуче лице. З води вринула нагле бура голова дельфіна.

Ґроздан, старий провідник, підняв ся із скали.

— Аби менї нїхто з вас не вимовив тепер слова Александер—приказав, дивлячись уперто на пливаюче зьвіря. — Лишіть єго в спокою.

Голова дельфіна щезла по хвили. Ґроздан знов сїв.

— Розкажу вам щось — сказав поважно.

Ми знали добре Ґроздана Бульокбашова. Між заповідженем а оповіданем минало все кілька хвиль. Поволи добув тютюну з пояса, скрутив папіроску і запалив. Відтак погладив довгий сивавий вус і поглянув своїми сірими очима далеко понад море. Від кількох місяців був кремезний старець з темним поморщеним лицем нашим провідником в прогульцї по балканьскім півострові. Єго родинний дім стояв в однім селї коло Льозенґраду, де нинї македоньскі шайки борють ся з турецкими заптіями і нїзамами*). Кожду дорогу, кожду стежку знав Ґроздан на Балканї. Богато нових стежок і проходів сам відкрив. Але він знав також всї казки і байки свого краю від Маріци аж до побережа „рідного моря". Єго натяк на дельфіна і Александра побудила дуже нашу цікавість.

— Там — почав старий і показав опаленою рукою на полудневий всхід — стояв колись золотий. Замок великого царя. Александер**) готовив ся саме до нового побідного походу. Величаві торжества відбували войско і горожани.

Тодї спитав цар зьвіздарів, що принесе єму будучність.

— Царю — відповіли зьвіздарі однодушно — нїколи вже не вернеш, коли виступиш тепер в похід. В молодих лїтах помреш в чужинї.

І Александер був тим дуже засумований.

— Як маю сьвіт здобути — скрикнув — коли так вчасно постигне мене смерть?

Велїв покликати наймудрійших людий до усїх своїх країв і завдав їм питанє, чи знають, як можна осягнути вічне житє. Але нїхто не умів єму відповісти. Отже він велїв оповістити в цїлім своїм царстві, що той, хто научить єго, як уникнути смерти, той до кінця житя буде тїшити ся найбільшою єго ласкою.

По многих місяцях зголосив ся старий обдертий жебрак в золотій палатї. Єго заведено перед Александра.

— Царю — сказав жебрак, стоячи перед престолом — можеш уникнути смерти, коли випєш кілька капель з жерела безсмертности. Аке дорога туди сполучена з величезними небезпечностями. Три днї і три ночи веде она крізь найбільшу пітьму. Кождий, хто доси глядав за жерелом безсмертности, погиб. Коли тобі, Царю, удасть ся дійти до того жерела, то принеси кілька капель до дому і випий їх в недїлю по повороті. Тодї вже смерть нїчого тобі не зробить.

— А що ти хочеш за свою раду? — спитав цар жебрака.

— Нїчого, лиш позволь менї бути сьвідком твоєї слави в далеких краях.

— Нехай так буде — відповів цар. — А я пійду глядати жерела безсмертности.

Тут Ґроздан перервав. Скрутив знов папіроса, закурив і оповідав дальше:

— Що не удавало ся нашому великому Александрови? Вибрав ся в дорогу по безсмертність. Послухайте лиш, що цар взяв з собою! Кляч і єї лоша. На клячи вложив дванацять палїв і молот. В клунку крім трохи хлїба мав малу фляшинку на воду, що мала єму принести вічне житє. А на єго рамени сидїв вічний товариш Александра — білий голуб. Все була та птиця коло царя. Коли єго смалила африканьска спека, голуб махав крилами і холодив єго. Коли заспав, то голуб вор-

*) Турецкі жандарми і вояки.

**) Александра уважають македоньскі Болгари своїм предком.

ключене, що правительство на підставі вислідів картелевої анкети зажадає від картелів деклярациї і займе ся вглянением в їх інтереси.

Що до инших внесень комісиї, то правительство не є противне резолюциї, аби розпочати розсліди в справі евентуального змоиополізовоня великої торговлї і продукциї зелїза, цукру, пива, спіритусу, вугля, нафти і инших товарів, дорогих в наслідок картелів. Однако всї ті справи вимагають основних розслідів і не можуть бути на скоро полагоджені.

Промовляли ще в тих справах посли: Стрібрни, Зараньский і Фолис, по чім засїдане замкнено. Слїдуюче нині рано.

По наглій смерти адмірала Обрі іменовано начальним вождом всїх морских сил Італії віцеадмірала Фаравелього. Здає ся, аж єму суджено зручним маневрованем фльоти заважити на важці военної судьби. З тим числить ся турецке правительство, яке порішило протиставити дїланю італїяньскої фльоти всї свої сили, особливо в хвилї, коли би італїяньска фльота появила ся в Дарданелях.

Аґ. Стефанього доносить, що оногди рано оден баталїон удав ся на звідини до Айнзари і дійшов до точки, що є підставою для операциї ворогів. Підчас дороги напав на баталїон віддїл, зложений з 300 Арабів і старав ся їх відперти. Тому, що ворог раз врав одержував поміч, Італїянцї завернули ся. Борба тревала до год. 5 по полудни; в ночи уступили Італїянцї до Айнзари. По італїяньскій стороні було 9 убитих і 28 ранених, по стороні ворога поверх 100 убитих.

Др. Сунятсен пристав на те, щоби Юаншікай не їхав до Нанкіну і щоби перенесено осїдок правительства до Пекіну. В Пекінї настав тепер спокій, за те в глубині краю розгоріли ся великі ворохобнї.

З Тієнтсіну доносять, що на улицях лежать непогребані, спалені трупи. Оногди виконано знов ряд смертних засудів. Велике обурене викликало донесене росийского консуля, що 700 хіньских вояків вдерло ся до села Пачіку, що противить ся міжнародному договорови. Росийский консул просив своє правительство о прислане войска для забезпеченя росийских горожан. Є намір висланя 3 компаний граничної сторожі.

Новинки.

Львів, 7 марта 1912.

— **Іменованя.** П. Міністер скарбу іменував евіденцийного інспектора в урядї евіденциї катастру податку ґрунтового Зеиона Данкевича у Львові старшим інспектором евіденцийним в 7 клясї ранги.

— **Розвязане Ради міскої в Жовкві.** Урядуючу доси репрезентацию міста Жовкви розвязало Намістництво. Аж до введеня в урядоване нової репрезентациї громадскої буде залагоджувати громадскі справи тимчасова управа, котрої провід поручило Намістництво в порозумінію з Видїлом краєвим Станиславови Ґорецкому, директорови Каси зачетової в Жовкві.

В склад тимчасової управи покликало Намістництво в порозумінію з Видїлом краєвим: Йосифа Ґранера, ем. стар. управителя податк.; Вінкентия Тршціньского, ем. рітмайстра; дра Каз. Туржаньского, адвоката; дра Мих. Короля, адвоката; о Із. Кунашевского, Бернарда Кеслера, офіцияла податкового; Каз. Еліяша, дир. ґімназияльного; Паньска Деркача, господаря; Людв. Іваньского і Маєра Равхфляйша, купця.

З тих членів управи має Йосиф Ґранер виконувати функциї тимчасового управителя; Вінкентий Тржціньский функциї першого а др. Казимир Туржаньский функциї другого асесора. Тимчасова управа буде виконувати свою діяльність аж до нових виборів до репрезентациї міста Жовкви.

— **До нового Видїлу Філії „Просьвіти“ у Львові** вибрано на оногдашних загальних зборах: дра Евг. Озаркевича, директора „Нар Лічниці“, п. Василя Білецкого, проф. ґімн. Гриця Микетея, студ. філ., Яр. Колтунюка, уряд. „Днїстра“, др. Ю. Гірняка, проф. ґімн., Юліяна Балицкого, ред. видавництв „Просьвіти“, Мик. Творидла, учителя господарства тов. „Просьвіта“, яко видїлових; о. радн. Волод. Яворского з Жиравки, о. Ник. Левицкого з Оброшина і Осипа Когута студ. філ. яко містовидїлових. До контрольної комісиї увійшли: дир. Я. Вітошиньский, р. В. Штогрин і о. рад. Рудович.

— **Іспити кваліфікацийні** на учителів шкіл народних перед комісиєю в Заліщиках зложили: Васильковска Брон., Волошин Іван, Габер Мехель, Ґацко Михайло, Желехівский Іван (з відзн.), Завадский Антін, Зюлковска Ольга (Монахиня), Крупа Йосиф, Романкевич Юлія, Редчук Михайло, Смолянівна Кльотильда, Смерека Василь, Сойка Волод., Тарасівна Олена, Цвечек Теофіль і Якубишин Ник., 2 репробовано на пів року. Іспити відбували ся під проводом інспектора окружного п. Юзви і управителя семінариї п. Старжиньского.

— **Страшне убийство цілої родини.** В містечку Хоцемири, товмацкого повіта доконано в ночи на 1 марта страшного убийства — о котрім ми вчера коротко доносили. — Рано згаданого дня зайшла якась дівчинка до хати заможного господаря Гуменюка, спитати, чому єї товаришка а донька згаданого господаря не була в школї. Увійшовши до хати застала лиш залиті кровю трупи. Побігла отже до найблизших сусідів — хата Гуменюка стоїть далеко під лїсом — і дала знати. Коли люди збігли ся, представив ся їм страшний вид. Сам Гуменюк, єго жінка, 9-лїтний хлопець, 6-лїтна дівчинка і 8-тижднева дитина лежали в калужи крови по части вже мертві, лиш ще сама господиня і дитинка коло неї давали слабі ознаки житя і небавком померли. Сам Гуменюк мав 7 ран на голові, а двоє дїтий мали голови зовсім розторощені. У 6-лїтної дівчинки широка американьска сокира так сильно була застрягла в голові, що явившийся на місци убийства лікар ледви єї витягнув. Осталась при житю лиш 5-лїтна донечка, котра не спала з родичами і рідною на одній постели, лиш на печи. В суботу викрито вже убийника. Єсть ним рідний брат Гуменюка, і єго зараз арештовано. Убийник перебував довший час в Америці. Рік тому назад, писав єго батько до него, щоби вертав, а він запише єму часть ґрунту і на него заінтабулює. Коли він не вертав, батько записав цїлий ґрунт молодшому синови, тепер убитому. Убийник вернувши з Канади, застав змінені відносини і в злости та ненависти до батька і брата допустив ся того страшного убийства. — На похорон нещасливих жертв зьвірского убийства з'їхало ся було множество людий з сусїдних місцевостий.

— **Надумали ся.** Засуджені в понедїлок

котів єму до уха: „Вставай, великий царю, слава жде тебе!...“

Коли Александер прийшов в темноту, вбив один паль в землю і привязав до него лоша. Відтак відвів кляч дальше, так далеко, як далеко доносив ся голос лошати, що кликало за своєю материю. Тут привязав кляч. Відтак взяв лоша, перевів его попри матір, але знов лиш так далеко, як далеко було чути єї голос, коли іржала за лошатем і привязав єго до паля. Тепер знов взяв кляч, а відтак лоша. Так робив, аж вкінци вийшов на сьвітло.

Тут побачив дві великі скали, що кождої хвилї отвирали ся і замикали. Кождого разу, коли скали розступали ся, показувало ся по кілька капель води, що сьвітили ся як сонце. Они падали з жерела в бездомну пропасть, яка отвирала ся у стіп скал. І та бездомна пропасть спиняла кождому доступ до жерела.

Засумований стояв Александер перед пропастию. Боліло єго дуже, що був так близько цїли, а мусїв без нїчого вертати. Опустивши голову, стояв і глядів безнадїйно на землю.

— Александре, великий царю — озвав ся голос голуба — чи ти забув на твого вірного друга?

І голуб полетів понад пропасть до жерела. Ледве скали розступили ся, голуб зі скоростию блискавки був при жерелї і зловив в дзюб маленьку каплину води. Він приніс єї свому панови, а той зловив єї до фляшчини. Сорок один годин черпав так добрий голуб з жерела безсмертности, доки аж мала фляшчина не була повна. З веселим серцем пустив ся тепер Александер в дорогу до дому. Ірзане клячи і єї лошати перевело єго знов крізь пітьму на сьвіт. В тій хвилї утомлений голуб унав мертвий на землю...

В цїлім царстві обходжено торжественно щасливий поворот царя. Але найбільшу радість мала Роксандра, одинока сестра Александра. День і ніч плакала она, боячи ся, що брат може не вернути. Але вкінци він вернув. Роксандра обіймала єго і цїлувала та проливала сльози радости.

— Роксандра, дорога сестро — відозвав ся цар і показав їй фляшчину — в тій фляшчинї є вічне житє твого брата. В недїлю рано хочу єї випити. Уважай менї на неї під грозою влаского житя!

Княжна Роксандра пильнувала фляшчини, яку поставлено на однім з вікон цісарскої палати, з найбільшою печаливостию. Що годин веліла отвирати комнату, в котрій були пересховані каплї вічного житя, брала фляшчину в руки і дивила ся, чи є в ній ще з таким трудом здобута вода. Відтак замикала власноручно двері, аби вскорі по тім знов явити ся. Але єї гадки все лиш займали ся наслїдками дїланя чудотворної води.

— Що було би — питала себе раз по раз — колиб і я напила ся кілька капель? Я могла би на вічні часи бути помічною мому братови! Атже всьо довкола него вмре! З ким він буде дїлити ся споминами на свою молодість, на наших родичів?

Вечером перед недїлею вийшла княжна до комнати, аби поглянути на фляшчину і єї зміст. Задумана стояла Роксандра перед вікном.

— Лиш кілька капель — сказала Роксандра — а моє житє не буде мати кінця.

Обережно сягнула по фляшчину. Саме наблизила єї до своїх рожевих уст, коли поклинала єї служниця. Налякана хотїла знов поставити судину на місце. Але на марморній підлозі посовгнули ся єї ноги, з голосним криком упала на землю. Фляшчина висунула ся з єї рук і чудотворна вода розлила ся по землї. Мов божевільна вибігла з комнати...

В недїлю рано стояло вже уоружене Александрове войско готове до походу. Перед виїздом хотів цар випити каплї безсмертности, а відтак вирушити на війну. В повнім уоруженю вийшов Александер до комнати, що мала для него крити вічне житє. Один погляд на підлогу, де лежала порожна фляшчина, пояснив єму, що стало ся. Страшний гнів заволодів царем на тий вид.

— Роксандро, Роксандро! — скрикнув — що ти менї наробила!

Хотів єї убити, але не найшов єї.

— Добре! — сказав тепер великий цар до своїх вірних — коли небо не хоче, аби я вічно жив, то використаю мій час. Нехай знає сьвіт, хто є Александер!

І покинув з своїм хоробрим войском вітчину. Нїколи вже не бачив єї більше. Далеко від вітчини помер в віцї, коли другі лиш жити зачинають. А однако слава єго імени буде вічно жити!

А Роксандра кинула ся в отсе море і перемінила ся в дельфіна. Від часу до часу виринає нещасна з води і наслухує, чи не покине єї брат і не верне їй єї попередної подоби та не поведе до золотої палати. Але коли почує з чужих уст імя Александра, то чим скорше ховає ся знов у воду.

— Бідна Роксандро — закінчив старий Македонець своє оповідане — дармо ждеш на брата. Нїколи вже не верне великий Александер.

за обманьство братя Вайсмани і Штайнберг, котрі зголосили були від вироку жалобу неважности, надумали ся і приймили кару, а при тім просили, щоби їх як найскорше вислано до Чорткова, де против них веде ся слідство о видаванє революціоністів росийским властям. Палата радна ухвалила вислати їх зараз до Чорткова.

— **Дрібні вісти.** На зборах в Жидачеві поставлено кандидатуру о. Остапа Нижанковского на посла до сойму по зложеню мандату о. Сеником. — На ул. Кароля Людвика занедужав нагло 63-літний селянин з Мшани Олекса Люпан. Стация ратункова відставила его до шпиталю. — П. Шемельовска, вдовиця по нотари, продала свою каменицю при ул. Третого Мая жидівскій фірмі Самуелї і Ляндав за 2 мілїони корон. — Рада міста Обертина розписала конкурс на посаду міского ветеринаря з платнею 1500 кор. Реченець до вношеня подань до 1. цьвітня. — Аптику в Рудках купив п. Фрідман, аптикар з Миколаєва. — Рада міста Коломиї постановила закупити кільканайцять лямп нафтово-жарових системи „Кітзон“ типу „Стелля“, щоби ними осьвічувати передмістя і дорогу ведучу до віллї, в котрій буде мешкати будучий наслїдник престола Архікн. Кароль Франц Йосиф.

— **Крадежі і арештованя.** Макс Цирулїк, Жид кравець, росийский підданий, літ 26, замешкалий при ул. Ґазовій ч. 16, підчас неприсутности своєї жінки Фанці забрав її річи і цїлу ґардеробу, вартости 500 кор. та готівку 200 кор. і щез зі Львова. — Небезпечного злодія, котрому заборонено перебувати у Львові, Андрія Олешкевича арештував вчера капраль поліції на ул. Замарстинівскій. Коли єму сказав, що єго арештує, Олешкевич кинув ся на него і зачав єго бити, а коли капралеви прислано на поміч з варти войскових арештів чотирох вояків, Олешкевич поклав ся на землю і удавав неживого. То однак не помогло єму нічого, бо коли вояки завезли єго на стацию ратункову, стверджено там, що єму нічого не бракує. Остаточно відвезено Олешкевича до арешту, де він нараз віджив і подужав.

— **Дешеві чоботи.** До склепу Кляфтена при ул. сьв. Анни зайшов перед кількома днями якийсь панок і казав показати собі пару добрих черевиків. Купець обслужив гостя як слїд а той вибрав собі пару чобіт за 27 корон і таки зараз їх узув а тоді попросив купця, щоби післав з ним хлопця склепового до дому а він зараз єму заплатить. Купець так і зробив, але проворний гість втік хлопцеви в дорозі з очий. Аж позавчера пізнав Кляфтен того гостя, що так дешево купив у него чоботи, в будинку суду повітового і завізвав поліцию, котра проворного гостя зараз арештовала. Був то якийсь Едвард Хаберский, чоловік без занятя, одна з тих небесних птиць, що то не сіють ні орють а все-таки збирають — очевидно чуже майно.

— **Про арештованє концепієнта адвокатского,** дра Гошовского, доносять тепер, що стало ся то на донесенє пп. Маршалкевичів, котрих він обманув на кільканайцять тисяч корон. Він взяв від них векслї на 20.000 кор., котрі ескомптував, але виплатив їм лиш одну часть а решту задержав для себе. Не могучи допросити ся анї звороту векслїв анї гроший, пп. Маршалкевичі зробили донесенє до адвокатскої палати а крім того сею справою заняла ся також прокуратория державна. Свого часу виманив був той сам Гошовский векслї на 3.000 кор. від бар. Бр., продав векслї а гроші собі присвоїв. Так само виманив він від дра Шурлея 2000 кор. на вексель з фальшивими підписами.

Господарство, промисл і торговля.

— **Господарский курс в Жашкові** устроює філїя Краєвого Товариства Господарского „Сільский Господар“ у Львові при підмозі Головного Видїлу Товариства в днях 11, 12, 13 і 14 марта с. р. Виклади будуть відбувати ся в льокали місцевої читальні „Просьвіти“ в годинах від 9 до 12 рано і від 3 до 6 по полудни.

Проґрама викладів:

Дня 11 марта: рано — Андрій Жук про „Сільску кооперацию“, по полудни — о. Володимир Яворский про „Управу ріллї і навози“.

Дня 12 марта: рано — Франц Горегледь про „Господарство пашне“, по полудни — той сам про „Господарку збіжеву“ і Семен Маґаляс про „Управу сіножатий“.

Дня 13 марта: рано — Вячеслав Кучера про „Плеканє овочевих дерев і корчів“, по полудни — Микола Творидло про „Годівлю худоби“ і Семен Маґаляс про „Управу пасовиск“.

Дня 14 марта: рано — др. Григорій Величко про „Управу огородовини“, по полудни — Микола Творидло про „Господарство домове“ і Семен Маґаляс про „Мелїорацию ґрунтів“.

З огляду на вагу сего курсу для нашого селяньства, взиває видїл дооколичних селян до численної участи.

До участи в сім господарскім курсі, як і о близші інформациї, належить зголошувати ся до філїї, Львів, ул. Академічна ч. 26.

За видїл філїї: о. *Володимир Яворский* голова і *Володимир Мурский* секретар.

Телеґрами.

Відень 7 марта. В дальшім ході розправи над дороженечею промавляв пос. Чех (Молодочех), котрий заявив ся против внесень социялїстів, яко утопійних а згодив ся в засаді з внесенєм пос. Зараньского о відосланє справи до комісиї господарскої. Відтак забрав голос міністер робіт публичних.

Рим 7 марта. Аґ. Стефані заперечує донесеню мов би то італїяньска воєнна фльота перепилила коло Мітилени.

Ґлеско 7 марта. Наглий виїзд делеґатів шкотских до Льондону викликав здогад, що відбудуть ся нові мирові конференциї в Льондонї в справі страйку гірників.

Ченстохова 7 марта. На касиєра цементовні Вовова, Адама Каспржицкого, везучого з банку торговельного 2950 рублїв, напало трох молодих людий, узброєних в револьвери. Один з них загрозив візникови а два инші зревідували касиєра, забрали гроші а відтак всї втекли. Погоня зловила одного з напастників, Яна Пржибиловского, робітника з фабрики Вовова.

Будапешт 7 марта. Президент кабінету ґр. Кін-Гедерварі виїхав вчера о 5 год. 10 мін. по полудни до Відня. Перед єго від'їздом відбула ся конференция членів кабінету.

Надіслане.

Курс львівский.

Дня 6-го марта 1912.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . .	700·—	710·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	438·—	446·—
Зелїв. Львів-Чернів.-Яси	545·—	549·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	490·—	590·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов. . .	109·70	—·—
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц. . .	98·50	99·20
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв. .	98·70	99·40
4% листи застав. Банку краєв. .	92·10	92·80
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .	97·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ літ.	—·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	91·80	92·90
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	98·—	98·70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%. .	98·30	99·—
Зелїв. льокаль. „ 4% по 200 К.	90·20	90·90
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К .	91·50	92·20
„ м. Львова 4% по 200 К .	91·30	92·—
IV. Льоси. (Курс віденский)		
Австрийскі черв. хреста	66·75	72·75
Угорскі черв. хреста	44·—	50·—
Італїянь. черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. .	79·—	85·—
Базилїка 10 К	34·60	38·60
Йошіф 4 К	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·46
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок нїмецких	117·50	117·90
Долляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недоїзда. (Телефона ч. 527)